

Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és a mi Urunktól, az Úr Jézus Krisztustól! Ámen.

Ének: 151:

*Uram Isten, siess
Minket megsegíteni
Ily nagy szükségünkben,
Krisztus Jézusért,
Mi Urunkért,
És Megváltónkért.*

Előima: Kegyelmes Istenünk! Hálatelt szívvel állunk meg most előtted, hogy megköszönjük a Te végtelen szeretetedet és jószágodat, amelyet naponként árasztasz ránk. Köszönjük Neked, hogy ebben a bizonytalan világban Te vagy, a mi rendíthetetlen kőszálunk, a mi kiapadhatatlan erőforrásunk.

Megvalljuk Neked Urunk, hogy sokszor nagyon messze sodródunk Tőled, mert nem a Te utaidon járunk. Bizalmatlanok vagyunk Veled szemben, úgy érezzük, hogy cserben hagyta minket, hogy olyan terhet mértél ránk, amelyhez nem vagyunk elég erősek. Bocsáss meg ezért! Elfelejtjük a nekünk tett ígéretedet, hisz Te így bízattál minket: „Légy erős és bátor. Ne félj és ne rettegj, mert veled van Istened, az Úr, mindenütt, amerre csak jársz”. Te látod, hogy mennyire elesettek vagyunk, ezért kérünk Téged, hogy te erősíts minket, a Te Igéd által, áraszd ki ránk Szent Lelkedet, hogy képesek legyünk szavaid befogadására és megértésére és kérünk téged, hogy szent Fiadért, Jézus Krisztusért, hallgasd meg könyörgésünket! Ámen!

Textus: Jn 18, 4-5a

⁴Jézus pedig tudva mindazt, ami reá vár, előlépett, és így szólt hozzájuk: Kit kerestek?

⁵Azok így feleltek: A názáreti Jézust. Én vagyok- mondta Jézus.

Szeretett Testvéreim!

Napról napra közeledünk a böjti időszak végéhez, s így elérkezünk a húsvéti ünnepkörhöz. Böjtünk és húsvétunk idén is, ahogyan az elmúlt évben is, kicsit másképp alakul, mint ahogyan megszokhattuk. Kevesebb személyes találkozás, de reménység szerint nem kevesebb ünnepre való hangolódással, felkészüléssel.

Mai Igénkben egy húsvétot megelőző eseményről, Jézus elfogatásáról olvasunk. Méghozzá a János szerinti evangéliumból, ami kicsit más dolgokat hangsúlyoz az eseményekből, mint a szinoptikus evangéliumok. János számára nem az a lényeg, hogy Júdás hogyan árulja el Jézust, még csak nem is az, hogy a tanítványok nem voltak képesek ébren maradni, ő azt hangsúlyozza, hogy Jézus, mint király vállalja mindazt, ami Rá vár. Tudva mi fog következni. Nem futamodik meg, nem rejtőzik el a kertben valahol. Vállalja engedelmesen a Rá bízottakat, Isten megváltó tervét kész betölteni.

Előállt nyíltan a katonák elé, és megkérdezte kit keresnek. Azok válaszára nyugodtan, alázattal és egyszerűen szólt: Én vagyok. Ez az egyszerű mondat, sok mindent rejt. Ebben a pillanatban Jézus felfedi ki is Ő, megmutatkozik isteni dicsősége.

Ettől a szelíd mondattól - Én vagyok - meghátráltak és a földre estek azok, akik el akarták fogni, ellenségei. Ebből is kiderül, hogy Krisztus felett nem volt hatalmuk ezeknek a katonáknak sem, annyit tehettek csupán, amennyit Ő megengedett nekik.

Szeretett Gyülekezet! Előtörhet belőlünk az a megjegyzés, hogy Jézus legalább tudta mi vár Rá. Nehéz, fájdalmas, szenvedéssel teli órák, kereszthalál, és a feltámadás. Miránk pedig mi vár? Olyan bizonytalan minden, semmi sem a régi. Itthon kell ünnepelni, a templomba, a gyülekezeteink közösségébe sem mehetünk, nem találkozhatunk a hitbeli testvéreinkkel, ott, ahol olyan jó, templomunk falai között. Bezárva kell egyik legnagyobb ünnepünkön is lenni. Valóban testvéreim. Jogos az, hogy változékony a holnap. Mégis lássuk meg, hogy jön az ünnep most is, úgy ahogyan múlt évben is, tanulva abból, most még inkább felkészülhetünk a virágvasárnapra, a nagyhét eseményeire, nagypéntek gyászára, a szombati csendességre, és a vasárnap hajnalban felhangzó szóra: Feltámadott!

Látva Mesterünk példáját, mi se futamodjunk meg. Vállaljuk, hogy kik vagyunk: Jézus Krisztus tanítványai, akik a körülmények ellenére is készülnek, várják azt a hetet, amelyiknek végére megerősödve, hálás szívvel megköszönik a megváltás csodáját, akik ahogyan most lehetséges úgy adják tovább az örömhírt: Feltámadt és megváltott!

Kérjük Őt, hogy küldje számunkra erejét, bátorságát, hogy nap-nap után erősödjünk s bátorodjunk, úgy ahogyan Ő mutatta. Ámen

Utóima: Felséges Urunk! Te vagy, a mi féltőn szerető Istenünk, aki elküldte közénk egyetlen Fiát, hogy szenvedésével megmentsen minket. Drága Jézusunk! Te pontosan tudtad, hogy mi vár Rád ezen a földön, és mégis bátorsággal, szelídséggel és nyugalommal fordultál üldözőidhez, nem rejtőzködtél el, nem futamodtál meg, hanem mérhetetlen alázatossággal viselted el, mindazt a szenvedést, mindazt a kint, amely Rád mérettetett. Mindezt azért, hogy nekünk, hálátlan embereknek, örök életet és váltságot szerezz. Hálát adunk most mindezekért, Krisztusunk, és kérünk Téged, hogy nevelj és taníts minket is bátor megingathatatlan lelkültre, hogy Hozzád hasonlóan félelem nélkül, alázatosan szembe tudjunk nézni nehézségeinkkel, a ránk nehezedő terhekkkel, a bizonytalansággal, ezzel is megmutatva a világnak, hogy mi Hozzád tartozunk, hogy a Te tanítványaid vagyunk. Imádkozunk egyetemünk közösségéért, családjainkért, barátainkért, a betegekért, a nélkülözőkért, az árvákért és kérünk téged, hogy hallgass meg minket, nem a magunk érdeméért, hanem szent Fiadért, a Jézus Krisztusért! Ámen!

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek, és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert tiéd az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

Ének: 464. 3-5

*3. Gógyítsd meg sok nyavalyám,
Enyhíts szívem bánatán;
Kétség, gond ha gyötrenék,
Biztasd nádszál hitemet.*

*4. Van hatalmad rá, tudom
Míveld, édes Jézusom:
Hit, remény és szeretet
Töltse be a szívemet.*

*5. A keresztet te adod,
Adj hozzá alázatot:
Hordjam olyan csendesen,
Mint egykor te, Mesterem.*

Áldás: „A minden kegyelem Istene pedig, aki elhívott titeket Krisztusban az ő örök dicsőségére, miután rövid ideig szenvedtetek, maga fog titeket felkészíteni, megszilárdítani, megerősíteni és megalapozni. Övé a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Ámen.” (1 Péter 5, 10-11)